

Nait soezen

Om gelijk maar met de deur in huis te vallen (of zelfs een open deur in te trappen): de lockdown stelt bierondernemers, op zijn zachtst gezegd, voor grote uitdagingen. Ik vind het fascinerend om te merken dat brouwers, cafébazen en hun medewerkers de rug rechten en nieuwe wegen vinden om bieren onder de aandacht van de mensen te brengen. Dat is ook het doel van ons als Stichting Erfgoed Nederlandse Biercultuur. Er zitten ook zeker blijvers tussen al die nieuwe activiteiten en evenementen, veelal online ingestoken, omdat ze handig zijn, meer overzicht bieden in het enorme aanbod en de klant of gast veel (reis-)tijd schelen. Hoe dan ook maken ze bieren bereikbaar voor de liefhebber. En da's een groot pluspunt.

Daarmee wil ik deze moeilijke tijd niet bagatelliseren. Dit is zeker geen bloeitijd voor de sector, die niettemin nog springlevend is. Zelfs vorig jaar zijn een kleine honderd nieuwe brouwinitiatieven bij ons aan de oppervlakte gekomen. Nog steeds is er dus sprake van groei, zo blijkt uit de data die we als stichting bijhouden.

Mijn eerste bier dronk ik 37 jaar geleden. Op vakantie in Spanje gleed het etiket door condens van de fles. Ik heb dat label bewaard en de rest van de reis ook die van andere merken van de fles geweekt en als souvenir meegenomen naar huis. Een nieuwe hobby was geboren. Inmiddels zijn het er meer dan vijftienduizend en is de verzameling niet beperkt tot de bierstijl Pils. Destijds waren er amper alternatieven, op wat Belgische en Duitse klassiekers na. Inmiddels is de biermarkt geëxplodeerd, met Nederland als voorloper in Europa, zo heb ik van dichtbij gevolgd.

Via de etiketten ben ik allerlei andere bierliefhebbers tegen gekomen, waarvan sommigen ook met een soort verzameldrift. Daaruit is een enthousiaste groep ontstaan, die zich ook inzet om de geschiedenis van het Nederlandse bier goed in kaart te brengen. Ik vind dat belangrijk, want als zoiets niet wordt vastgelegd, gaat het verloren. En het verleden helpt om het heden te duiden.

De laatste twintig jaar heb ik ook een speciale interesse voor de ontwikkelingen in Groningen. Ik woon sinds 1966 in de stad en heb ervaren dat er hier ook in korte tijd veel is veranderd. Al heb ik het gevoel dat er nog wel rek in zit, ook vanwege het grote ommeland en de vele studenten die Groningen herbergt.

Er is in elk geval een mooi gevarieerd aanbod. Dat maakt het verlangen om eindelijk weer eens aan de bar plaats te nemen of een brouwerij te bezoeken met de week groter. Dat gaat straks zeker weer gebeuren in - zoals ik het zie - een mix van traditionele evenementen en moderne alternatieven. Nog even de tanden op elkaar, dus. Of zoals we in Groningen zeggen: Nait soezen, moar deurbroezen.

Harry Pinkster

SECRETARIS STICHTING ERFGOED
NEDERLANDSE BIERCULTUUR

